

Çifte
Minareli
Medrese'nin
taç kapısı -
Sivas

men onun yanında en dıştaki çiçek demeti silmenin daha küçük ölçülerde bir benzeri ve onun yanında da iç içe geçmeli düzenlenmiş geometrik rozetlerden oluşan geniş bir kuşak yer almaktadır. Alt kısmı bitkisel motiflerle tezyin edilmiş olan bu geniş şeridin hemen yanındaki, yıldızlardan meydana gelen dar bir şerit bordür kuşaklarının iç sınırını teşkil eder ve yukarıda bu iki şerit arasında tek satırlı kitâbe yer alır. Mukarnaslı nişin üzerinde iç içe silmelerden oluşan kabartma bir sivri kemer bulunmakta ve bunun içinde girift bitkisel motifler, üzerinde ise satıhtan tamamen dışarı çıkmış üç boyutlu, ortadaki daha büyük üç palmet kabartması dikkati çekmektedir. Kapı açıklığı sivri kemerli olup giriş nişinin iki yan köşesindeki sütunçelerle aynı yüksekliktedir; bunların üstüne nişin üç tarafını döşeyen ve mukarnasların hemen altına rastlayan kitâbe kuşağı oturulmuştur.

Cephenin köşelerinde yer alan iki yuvarlak yarım pâyeye tam köşe kulesi olmayıp medresenin bitişiğindeki binalarla sınırlarını tesbit eden birer mimari unsurdur. Demet pâyeye şeklinde küçük yarım yuvarlak çubukların çevrelediği pâyelerin alt kısımlarında, içleri bitkisel motiflerle süslenmiş ve ters-düz sırasıyla dizilmiş üçgenler yer almaktadır. Üçgenlerin üzerinde girift rûmillerden oluşan geniş bir kuşak, onun üstünde

de bitkisel motiflerden oluşan bir kaval silme bulunmakta ve bu silme dikey yuvarlak çubukların üzerinde atlamalı olarak ve birer tezyinatsız çubuğun üzerinde çapraz yaparak bütün pâyeye yüzeyini dolaşmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

G. de Jerphanion, *Mélanges d'archéologie anatolienne*, Beyrut 1928, s. 80-81; R. Nazif — İ. H. Uzunçarşılı, *Sivas Şehri*, İstanbul 1928, s. 113-115; A. Gabriel, *Monuments Turcs d'Anatolie*, Paris 1930-34, II, 151-152; E. Diez — O. Aslanapa, *Türk Sanatı*, İstanbul 1955, s. 69; Aptullah Kuran, *Anadolu Medreseleri*, Ankara 1969, I, 115-116; Suut Kemal Yetkin, *Türk Mimarisi*, Ankara 1970, s. 56-57; Metin Sözen, *Anadolu Medreseleri*, İstanbul 1970, s. 58-63; Ömer Bakırer, *Selçuklu Öncesi ve Selçuklu Dönemi Anadolu Mimarisinde Tuğla Kullanımı*, Ankara 1981, I, 454-458; Oktay Aslanapa, *Türk Sanatı*, İstanbul 1984, s. 150; Orhan Cezmi Tuncer, *Anadolu Selçuklu Mimarisi ve Moğollar*, Ankara 1986, s. 23-26; Semra Ögel, *Anadolu Selçuklularının Taş Tezyinatı*, Ankara 1987, s. 61-68; Zeki Sönmez, *Anadolu Türk-İslâm Mimarisinde Sanaatçılar*, Ankara 1989, s. 270-273.

ÖZKAN ERTUĞRUL

ÇİFTE NAĞRA

Türk vurmali sazlarından nakkârenin iki tanesinin yan yana gelmesi suretiyle kullanılmasını ifade eden "çifte nakkâre" tabirinin halk ağzında aldığı şekil (bk. NAKKÂRE).

ÇİFTE SALÂ

(bk. SALÂ).

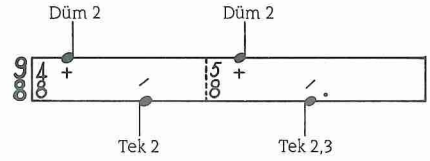
ÇİFTE SOFYAN

Türk müzikisi usullerinden.

Aksak usulünün, çok yürük olan (9/16'lık) mertebesinin yürüklüğü dolayısıyla özel bir kalıba girmesinden ibarettir. Bu kalıp, aksak usulünün ikinci ve üçün-

cü ile beşinci ve altıncı vuruşlarının birleştirilmesi suretiyle meydana gelmiştir. Usulün yürüklüğü, güfte taksiminde de aksaktan farklı bir uygulamayı gerektirir. Nota yazımında 9/16'lık olarak yazılması doğru ise de aksak usulü gibi 9/8'lik mertebede yazılması tercih edilmiştir.

Diğer hususlarda tamamen aksak usulü gibi olup (bk. AKSAK) şematik gösterilişi şöyledir:

BİBLİYOGRAFYA :

Özkan, *TMNCİ*, s. 596; Rauf Yektâ, *Türk Musikisi*, s. 111; Sadeddin Heper, "Türk Musikisinde Usuller", *MM*, sy. 345 (1978), s. 11.

İSMAİL HAKKI ÖZKAN

ÇİFTE VAV

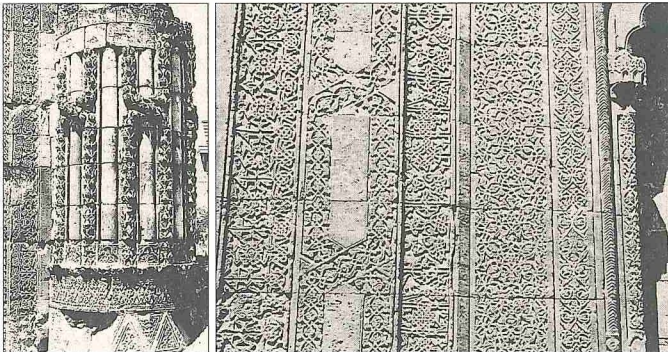
(bk. VAV).

ÇİFTLİK

Osmanlı toprak sisteminde ziraat yapılan belirli büyüklükteki araziye verilen ad.

Çiftlik Farsça "cuft > çift" ile Türkçe "+lık" ekinden meydana gelmiş olup bir çift öküzle sürülebilecek büyüklükteki toprak parçalarını ifade eder. Kelime bazan ek almaksızın sadece çift şeklinde de geçer. Balkanlar'da özellikle Slavlar'ın yaşadığı bölgelerde bu kelimenin karşılığı olarak "baştina" tabiri kullanılmıştır. Önceleri timar* sistemi çerçevesinde bir çiftçi aileye yetebilecek büyüklükte toprak birimi iken daha sonraları büyük ziraat işletmeleri ve mülkâneleri ifade eden bir anlam kazanmıştır. Ayrıca Osmanlılar'dan önceki devirlerde de çiftçinin temel toprak ölçü birimini oluşturmuştur.

Osmanlı arazi sisteminde bir çiftlik toprağın ölçüsü kanunnâmelerle tesbit edilmiş olup verim kabiliyetine göre 60-150 dönüm arasında değişirdi. Bu haliyle de timar, vakıf ve mülk topraklarda ziraat yapılan toprakların temel ünitesi özelliğini taşırdı. Reâyâ genel adıyla belirtilen müslüman ve gayri müslim köylüler ellerindeki bu çeşit toprak parçala-

Çifte
Minareli
Medrese'nin
köşe kulesiyle
taş süslemesinden
bir detay